

316 (082)

У 74

ІНФОРМОЕНЕРГЕТИКА

ІІІ-го ТИСЯЧОЛІТТЯ:

СОЦІОЛОГО-СИНЕРГЕТИЧНИЙ

ТА МЕДИКО-ЕКОЛОГІЧНИЙ

ПІДХОДИ

ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ

КИЇВ-КРИВИЙ РІГ
2003

They are emotionally connected with their company and co-workers. On the basis of the described respondents we can say that to have the authority in the group it is not only the matter of the sympathy. The most important is the competence of the worker which is shown in his professional position and education. It gives him the view upon different cases and situations.

Social groups within the company are the subject that is inexhaustible for the scientists and it is worth to be examined. The groups of workers have changed for years and nowadays in the twentieth century we have the tune of workers' integration for more efficient and useful work of the whole company. This is the era of globalisation and changes of the individual's place in the group, the time of humanization and changes in the points of views of simple workers for the sake of better functioning and realizing the politics of the company.

THE MAIN WORDS IN THE ARTICLE

The social group, the worker's group, corporate image, social consciousness, prestige of the worker, company, social system, formal organization, informal organization, membership, social bond, authorities, groups aims and values.

Bibliography

1. Crozier M., Friedberg E., Człowiek i system, Warszawa 1982;

2. Czapów Cz., Socjotechnika w zakładzie pracy, Warszawa 1977;

3. Doliński D., Psychologia wpływu społecznego, Wrocław 2000;

4. Encyklopedia socjologii, t. 1, 2, 3, Warszawa 1998 – 2000;

5. Januszek H., Sikora J., Socjologia pracy, Poznań 2000;

6. Mokrjak W.Ł., Róg J., Łobanowa A.S., Sowriemiennye tendencii na rynkach truda Ukrainy i Polshi, Kriwoj Rog – Opole 2002.

7. Olechnicki K., Załęcki P., Słownik socjologiczny, Toruń 1997;

8. Róg J., Socjologiczne aspekty pracy, Opole 1997;

9. Socjologia i psychologia pracy, (red.) J. Bugiel, Warszawa 1987;

10. Socjologia organizacji i kierowania, (red.) Zygmunt Gałdicki, Wrocław 1989;

11. Stoner J.A.F., Wankel CH., Kierowanie, Warszawa 1994;

12. Sztumski J., Socjologia pracy, Katowice 1999;

13. Trzeciak M., Socjologia pracy, Radom 2000;

14. Turowski J., Socjologia: małe struktury społeczne, Lublin 1994;

15. Wiatr J. J., Społeczeństwo. Wstęp do socjologii systematycznej, Warszawa 1981.

Лобанова А.С., Прилипенко В.Д.

ІНФОРМОЕНЕРГЕТИЧНА ПАРАДИГМА ФОРМУВАННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНФЛАЙТНОГО СУСПІЛЬСТВА

Межа другого і третього тисячоліть в царині суспільних наук позначилася пошуком новітніх підходів до розуміння і пояснення основних соціальних законів і закономірностей становлення і функціонування як окремих соціумів, так і суспільства в цілому. Адже у двадцятому столітті людство, досягнувши небачених висот у технічному прогресі, так і не знайшло однозначних відповідей на безліч важливих питань щодо походження життя і людини, не розкрило таємниць функціонування свідомості та світоустрою, не створила в своїй більшості оптимальної моделі життєдіяльності соціумів та суспільства. Індустріалізація, а згодом інформатизація, мали прискорити розвиток суспільства, але, на жаль, друге тисячоліття завершилося кризовим станом як природного середовища, так і свідомості людини (соціуму), виникненням глобальних геополітичних та соціоекологічних проблем, які загрожують життю людства. Ерозія, спустошення і забруднення ґрунту, водяного та повітряного середовища, посилення парникового ефекту, руйнація озонного прошарку земної кулі, посилення патогенного впливу плідів індустріалізації та інформатизації, а саме електромагнітних та іонізуючих випромінювань техногенних систем та інше – все це результати діяльності розуму людини, що взагалі загрожують існуванню людської цивілізації. Не кращі справи з інформатизацією, під якою, як правило, розуміють створення локальних, місцевих, регіональних і глобальних комп'ютерних мереж з виходом на кожного окремого споживача інформації. Створення людством окремого кіберінформаційного простору, так званого штучного інформаційного середовища, на жаль, сприймається більшістю, як панацея, що несе на їх погляд, окремому споживачу інформації – виключно блага цивілізації. І, дійсно, позитивних результатів обміну інформацією більше, ніж негативних. Але вже сьогодні

нам добре відомі і негативні наслідки від створення й нерационального безконтрольного використання штучних інформаційних мереж, комп'ютерних порталів та технічних пристроїв, що негативно впливають на свідомість та фізичний стан "кібероманів". Звісна річ, вчені намагаються знайти ефективні шляхи упередження руйнівних процесів, що спричиняються інформатизацією та технологізацією виробництва як в природному доквілі, так і в соціумі. Але ці спроби носять обмежений певними напрямками наукових досліджень характер, недооцінюються системні концептуальні підходи що до еволюційного розуміння світоустрою і свідомості людини, як неподільного цілого. До речі, саме свідомості конкретного індивідууму, насамперед і притаманні кризові симптоми. Тому і виникає нагальна потреба в об'єднанні вчених та практиків на ґрунті синергетичного та міждисциплінарного підходу до пошуку шляхів, що гальмують деструктивні тенденції як в суспільній свідомості, так і в природокористуванні.

На наш погляд, інтегруючим чинником цього підходу є інформоенергетична сутність життєдіяльності Людини і Суспільства, Природи і Космосу.

Сутністю інформоенергетичної парадигми формування і функціонування суспільства є концепція розуміння його як відкритої інформоенергетичної нелінійної системи, що функціонує за синергетичними законами атракції, біфуркації, дисипативності, флуктації, тощо. Чому саме інформоенергетичної, а не, скажімо, інформаційної, як вважають деякі вчені, стверджуючи, що саме "інформація перетворюється в визначальну основу суспільного розвитку, приходячи на зміну речово-енергетичній" (1, 5). Тому, що ми, підтримуючи думку Н. Вінера про інформацію як "зміст, що отриманий із зовнішнього світу" (2, 31), переконані, що її наповнювачем є енергія і відривати їх одну від другої – значить відірвати розум від свідомості. Базуючись на

інформоенергетичний першооснові життя, можна визначати суспільство як агреговану сукупність інформоенергетичних соціальних суб'єктів (далі ІЕСС). Саме так ми називаємо окремих людей, соціальні групи, спільноти, окремі соціуми, які є носіями певної ємності інформоенергетики.

Ми підкреслюємо інформоенергетичну основу світоустрою. Інформація, яка об'єднує феномен людської свідомості та матеріальний світ, це не тільки виключно форма, але й майбутня енергія в потенціалі. Саме цей потенціал та його параметри і є інформоенергетичним бар'єром між світами (3, 19-27). Функціонування ІЕСС – кванта Всесвіту – базується на таких системних принципах, відповідно до яких інформоенергія Свідомості Всесвіту є основою світоустрою, а жива матерія – лише продуктом інформоенергетичних перетворень в певних просторових та часових параметрах матеріального світу. Експериментально доведено, що на біологічні, тобто живі об'єкти, впливають різні фактори різноманітного походження. Особливий інтерес являють інформоенергетичні поля фізичного вакууму, що є носіями спінторсіонних польових структур, які в свою чергу є уособленням свідомості окремого індивіда, соціуму та Всесвіту. Тобто існує, так би мовити, сукупна синергована Свідомість, яка являє собою суперагреговану інформоенергетичну польову структуру, що створена сукупною взаємодією Свідомостей усіх живих систем (істот, утворень, тощо) в матеріальному просторі. Тож, основа Всесвіту – інформоенергетична Свідомість, уособленням і носієм якої одночасно виступають спінторсіонні поля. Слова і роздуми людини – це і є торсіони, що в підсумку створюють усі явища суспільного і природного середовищ (4, 66-72). "Думка – народжується і про неї вже знає весь світ" – так, наприклад, образно висловив свою думку доктор фіз-мат. наук А.В.Московський. Світоустрій за своєю структурою (формою) є фрактальним, а за змістом – електричним (електромагнітним), до якого входять всі, без винятку, носії свідомості.

Відповідно до синергетичних законів фрактальності, Свідомість інформоенергетичної системи майбутньої людини формує свої польові структури ще в зародку яйцеклітини, використовуючи, як первісну базу, закладену в неї голографічну матричну програму. І саме завдяки цій голографічній програмі (для кожного суб'єкта – специфічній), а також наслідковим та імовірнісним факторам місця, часу і особливостей зародження – формується людина, яка, з часом, шляхом перетворень яйцеклітини в суб'єкт соціуму, забезпечує часткове відтворення життєдіючих функцій людства в цілому (5).

Енергія свідомості, постійно здійснюючи всі необхідні перетворення від свого первісного стану квантового поля до атомних структур в матеріальному світі, формує не тільки структуру інформоенергетичного поля людини, але й спеціальні чакри-перетворювачі або зони фазових переходів, що перетворюють енергію квантових полів Всесвіту в світову, електромагнітну та інші види енергії, які формують фізичне поле людини, а згодом управляють ним (6).

Якщо базуватися на синергетичному підході до розуміння свідомості людини (зауважимо, що генетики досі не дали відповіді на запитання: як функціонує свідомість?), то варто визнати, що кожному соціальному суб'єктові відповідає споріднений квант Свідомості Всесвіту, тобто – інформоенергетична сутність. Ця інформоенергетика є нічим іншим як згустком в тонкому світі енергій, який можна називати інформоенергетичним "егрегором" соціального суб'єкту (далі – ІЕЕСС). А.Подводний, наприклад, вважає, що егрегор є основною структурною одиницею тонкого світу, а матеріальний світ являє собою схематичне і символічне відбиття тонкого

світу (7). На нашу думку, ІЕЕСС є нічим іншим як згустком сукупності торсіонів, тобто спінторсіонних польових структур, які мають свій потенціал, параметри і таке інше. Іншими словами, кожному соціальному суб'єкту або сукупності суб'єктів (соціуму) матеріального світу відповідає інформоенергетичний егрегор афінного (неевклідового) простору тонкого світу енергій. Він, в свою чергу, визначає, формує, скеровує та контролює думки та дії матеріального суб'єкту. Агрегування та життєдіяльність ІЕЕСС відбувається за синергетичними законами взаємодії, що свідчить про наявність певних інформаційних каналів зв'язку між соціальними суб'єктами (індивідами, групами, суспільством) в просторі Всесвітньої свідомості. Саме через ці канали і відбувається формування і функціонування інформоенергетичних егрегорів соціальних суб'єктів, механізм яких базується на створенні "думкоформ", що програмує свідомість людини на певну ідею, цілестворювальну або руйнівну діяльність. Кожна думкоформа має своє інформоенергетичне поле, може збуджувати або не збуджувати оточуючий інформоенергетичний простір, поширювати або звужувати (до ліквідації) канали зв'язку із світом тонких енергій Всесвіту, резонувати або не резонувати, клонуватися, трансформуватися, еволюціонувати або інволюціонувати і, навіть, самоліквідуватися. Тобто "доля" думкоформи залежить від параметрів та знаковості "заряду" інформоенергетичного поля. Він може бути як позитивний, так і негативний. Позитивну інформоенергетику ми називаємо "інфлайтною", а негативну – "інфдактною" (8, 62-63). Зауважимо, що інформоенергетичні поля Свідомості Всесвіту породжують увесь суперорганічний світ, а людська свідомість є його невід'ємною частиною.

Інфлайтная та інфдактная енергія, яка записує або знищує інформацію в тонкому світі енергій пронизує усе живе. А єдність та боротьба протилежностей є запорукою світоустрою та основою еволюції живої істоти.

Але, якщо Свідомість Всесвіту є структурованою інформоенергетичною мегасистемою, то свідомість соціального суб'єкту після завершення його формування (зародження людини, становлення соціуму, тощо) певний час може знаходитися в нестабільному хаотичному стані, відшукуючи свою "точку зборки". Точка зборки може бути точкою біфуркації, що визначить формування знаковості згустку торсіонів (свідомості), які заповнили ту чи іншу систему. Тобто свідомість ІЕЕСС може набути або інфлайтного або інфдактного змісту і спрямування. В першому випадку, думкоформи носять позитивну (світлу) інформоенергію, а діяльність (поведінка) – утворювальний конструктивний характер. В другому випадку – негативну (темну) інформоенергію, що буде відповідати поведінці соціального суб'єкта руйнівного деструктивного характеру. Таким чином, зв'язок "інформація – енергія – свідомість" є таким же фундаментальним проявом життєдіяльності Всесвіту, як і відомий зв'язок "енергія – матерія". При розгляді природи свідомості крізь призму проявів торсіонних польових структур матеріальних суб'єктів стає зрозумілим, що Свідомість сама по собі теж є матеріалізованою структурою. Цієї точки зору дотримуються академіки РАН А.Є.Акімов та Г.І.Шипов. З фізичної точки зору – Свідомість є основою форми торсіоннопольової матерії (9, 362). Торсіонний ефект або закручення поля в надвисоких частотах має великий еволюційний сенс, бо інформація зберігається усередині закрученого поля. Розділяючи цю точку зору, зазначимо, що вербальна і континуальна складові частини свідомості умовно розподіляють людство на, так звані, лівопівкульні (вербальні) інформоенергетичні соціальні суб'єкти

(IECC), яких більшість, та правопівкульні (континуальні) IECC, яких – меншість.

Якщо слова, логічне та абстрактне мислення – знаходяться під контролем лівої півкулі коркового мозку, то емоції і образи, формуються та контролюються правою континуальною півкулею, ємність обробки інформації якої значно вища за можливості обробки вербальної інформації лівої півкулі людського мозку. Так, при вербальних взаємовідносинах IECC, наприклад, при використанні комп'ютерних мереж та за рахунок лівопівкульного взаємospілкування, мозок може обробити не більш, ніж 500 біт інформації за секунду (буква, наприклад має 5 біт). І це притому, що можливості обробки на образному і емоціональному рівні нашого мозку досягають 4-5 мільярдів біт інформації (10, 258-290). В життєвому просторі обмін словами та думкообразами – це обмін потужними зарядами енергії спінторсійних польових структур правого та лівого закручення (обертання) та відповідної спрямованості, в залежності від біполярності слова, фрази, та створеного за їх допомогою образу чи думки. Життєва практика свідчить, що жодна людина не залишається байдужою до образливих слів, які хтось висловлює на її адресу. У неї миттєво виникає бажання або захистити себе виправдуваннями, або ж відповісти співрозмовнику подібною образою. Але в обох випадках, як би не повелася людина, в її свідомості порушується рівновага спінторсійних польових структур, які забезпечували, скажімо, її здоров'я та урівноважений особистісний спокій. Інформаційне перевантаження, негативні відчуття і емоції призводять до порушення польових структур, до їх хаотичного мерехтіння, тобто до флуктуації свідомості. Точкою біфуркації в такій ситуації для людини може стати її критичний душевний або фізичний стан, коли в свідомості починає домінувати інфдактна інформоенергія. Вивести людину із такого стану може тільки інфлайтний егрегор будь-якого іншого інформоенергетичного соціального суб'єкту, або ж самостійна реабілітація свого особистого егрегора, який було порушено (чи зруйновано) зовнішньою інфдактною інформоенергетичною хвилею (образливі слова, загроза власному життю або близьких людей, побоювання за своє майбуття, тощо). Так, наприклад, сон або медитацію можна вважати природним засобом самовідновлення егрегора та само реабілітацією. Свідомість людини має прямий вихід на джерело інфлайтності – егрегору Всесвіту, тому саме уві сні і відкриваються канали зв'язку між ними. Але, якщо медитація (результат діяльності, так би мовити, зрілої свідомості окремих, обраних Всесвітньою Свідомістю, людей) може повністю відновити життєдіючий польовий ресурс людини, то сон, який властивий всім людям, без винятку, є тільки засобом виживання і лише певною мірою, що гальмує хаотичні флуктуації спінторсійних польових структур, спрямовуючи свідомість людини на мінімальне потрібне відновлення свого інформоенергетичного балансу. Тобто сон є тимчасовою зупинкою флуктуацій інформоенергетики людини, які виникають під впливом зовнішнього середовища. Саме він охороняє людину від повної руйнації її егрегора. Одним з відомих засобів медитації є відомі кілька тисячоліть східні технології, у тому числі, так звана "йога", що в перекладі з санскриту означає – "союз розуму і тіла". В звичайній практиці, коли медитація є чимось надзвичайним для людини, а сон не реабілітував її польові структури, то вона, відчуваючи образу чи якісь побоювання, намагається з чимось поділитися своїми проблемами і, як правило, відшукує близьких собі "за духом" людей, тобто собі подібних (згадаймо, закони синергетики: подібне притягується подібним), наявність у яких достатнього запасу інфлайтної інформоенергетики допомагає

нейтралізувати домінуючу у них інфдактність і відновити запас позитивної світлої інформоенергії. Зауважемо, якщо звернення до інших людей (друзів, приятелів) не завжди відновлює душевний стан, тобто необхідну ємність інфлайтності, то звернення до Бога, або до свого духовного посередника, релігійного егрегора, тощо, це здійснює завжди. А це означає, що Бог (егрегор Всесвіту – Абсолют) має необмежену ємність інфлайтності, в той час коли свідомість людей, соціумів, має певну обмеженість її квантів, яка залежить від багатьох факторів, а саме можливо від тієї соціокультури, в якій вони народилися і виховувалися та інше. Більше того, в свідомості людини може існувати і певна кількість квантів інфдактної інформоенергії. Взагалі, існування органічного матеріального світу неможливо без енергії не тільки створення, але й руйнування.

Базуючись на інформоенергетичній парадигмі формування і функціонування соціуму, ми відокремлюємо три основних рівні (ступені) інформоенергетичної забезпеченості людини (соціуму):

1. Енергодостатній – гармонійний, стабільний, еталонний, незалежний.
2. Енергопрофіцитний – пасіонарний, незалежний.
3. Енергодефіцитний – патологічний, кризовий, катастрофічний, залежний.

Людина з енергодостатнім рівнем інформоенергетичної забезпеченості, як правило, має більшу кількість квантів інфлайтності, ніж інфдактності. Вона більш адаптована до мінливого навколишнього середовища, здатна певною мірою самостійно долати свої критичні, духовні і фізичні стани. Вона завжди орієнтована на творіння добрих справ, і навіть образу або побоювання може сприймати спокійно, без збудження чи стресу. Таких людей в нашому суспільстві не так і багато, саме вони по справжньому намагаються оновити життя, подолати руйнівні тенденції в соціумі. На наш погляд, таких IECC – приблизно чверть. Енергодефіцитна людина досить чутлива до зауважень, постійно збуджена відчуттям особистісної недосконалості, хворобливо реагує на будь-які зауваження оточуючих, критичність душевного та фізичного стану є постійною її властивістю. Вона легко піддається на прояви зовнішнього тиску або насильства в будь-якій формі і може повністю розруйнуватися під впливом інших людей або обставин, з якими вона не може примиритися. У такої людини, як правило, не вистачає інфлайтної інформоенергії, вона не виявила у себе здатності і до медитації. Енергодефіцитних людей в суспільстві – більше, та навпаки: в суспільстві майбутнього – менше. І, нарешті, ще одна чверть – це енергопрофіцитні особистості. Вони являють собою таких суб'єктів, якім властивий надлишок як/або інфлайтності, так/або інфдактності, які певний час можуть знаходитися в латентному (прихованому) стані. Прояв цього надлишку певної знаковості залежить від інформоенергетики соціуму, в якому діє енергопрофіцитна людина. Людина з високою позитивним інформоенергетичним потенціалом може нейтралізувати напругу, агресію, конфліктність між окремими соціальними суб'єктами, зрівняти їх польовий ресурс та гармонізувати міжособистісні відносини. Далі, шляхом синергетичного взаємообміну, відбувається збагачення інформоенергетичного потенціалу окремих особистостей та соціуму, формуючи їх спільний агрегований позитивний егрегор, який, в свою чергу, знову впливає на окремі особистості. І, таким чином, цей процес набуває перманентного циклічного характеру, кінцевим результатом якого є стабільне суспільство з усталеними цінностями і нормами. У зворотному випадку, коли у суспільстві домінують енергопрофіцитні особистості з надлишком інфдактною

інформоенергетики, відбуваються процеси руйнівного характеру: збільшується напруга, поширюється злочинність, насильство, розповсюджується корупція і т.п. Враховуючи дуальність Всесвіту і суспільства, стає зрозумілим, що між носіями інфлайтної та інфдактної інформоенергетики відбувається постійна боротьба, яка виявляється у конфліктах, революціях, тощо. Можна упевнено ствержувати, що критичний рівень інфдактності, який сьогодні існує в українському суспільстві (зауважимо, не тільки в українському, але і в інших: згадаймо хоча б недавні терористичні акти в США) являє серйозну загрозу для подальшого процесу державотворення. Тому всупереч інфдактності в суспільстві має формуватися і накопичуватися позитивна світла життєва інфлайтна інформоенергія. Для цього треба створювати сили, які утворюють так звані "атрактори-інфлайтори". Якщо думки – це фантоми польових самоорганізаційних створень і згустки у торсіонному полі, які самі себе утримують, то створення атракторів дозволить створити сукупні думки оточуючого середовища і спрямувати кожного ІЕСС в необхідному позитивному напрямку за законами синергетики. Саме в цьому аспекті нам і вбачаються можливості практичного використання перетворювальних законів синергетики. Яким чином можна утілити ці закони у життя? Вважаємо, що для цього необхідно створити і використати механізм соціальної технології. Як відомо, *соціальна технологія є певним процедурним комплексом підходів і прийомів досягнення суспільно корисної мети і забезпеченні сприятливих умов для життя суспільства і взаємодії його окремих соціальних верств і прошарків*. Цілком очевидним є той факт, що соціальна технологія повинна бути тим дієвим інструментом, який дозволяє створити в суспільстві якомога більше інфлайтних особистостей та соціумів, які б, виконували роль інфлайтних атракторів, сприяли створенню стабільного суспільства. Якщо мова йде про розробку соціальної технології формування інфлайтного соціуму, то варто, на наш погляд, базуватися на наступних підходах. *Першим етапом* є всебічне вивчення стану громадської думки, що відображає розмаїття і цілісність суспільної свідомості, її спрямованість на буденність через оціночне ставлення людей до дійсності. В цьому процесі стають явними життєві проблеми різних соціальних верств і прошарків населення, виявляються групи як із напруженим соціально-психологічним станом, так і із підвищеним рівнем життєздатності, виокремлюються інфлайти-інформопродіцити, які здатні самостійно і упевно долати будь-які проблеми, що постають перед ними. *Основними методами*, що уможливають всебічне вивчення громадської думки і соціально-психологічного стану суспільства є соціологічні дослідження, що проводяться фахівцями. *Другий етап* передбачає створення спеціальних інформоенергетичних соціальних центрів, основною метою яких є реалізація сучасних методик діагностики і корекції рівня життєвої енергії, яка властива тій чи іншій людині або групі людей. В таких центрах за допомогою сучасних інтегративних методів і спеціальної апаратури здійснюється вимірювання, діагностування, коректування і моделювання польових ресурсів людини. Сутність процесів формування, реабілітації, коректування інформоенергетичних полів суб'єктів соціуму складає поняття резонансу, прийому і передачі інформації у вигляді понад тонких енергетичних коливань, що фіксуються спеціальною апаратурою (11). Тобто під час соціомедично-психологічної інтеграції фахівця-інформоенерголога з людиною, в її свідомості визначається також рівень інфлайтної або інфдактної інформоенергії, що відбиває і визначає його життєстійкість і адаптованість до суспільних і техногенних трансформацій (12). До речі, такий центр вже другий рік

працює на базі медичного центру "Коло-Віто" ЗАТ "ЗТНВФ "КОЛО" і кафедри соціології Криворізького державного педагогічного університету. Діяльність цього центру не обмежується реалізацією синергетичних технологій регулювання інформоенергетичних полів соціальних суб'єктів (окремих людей, соціальних груп, соціумів) із застосуванням методів соціоніки, інтегративної медицини, принципів нейролінгвістичного програмування. Спеціалісти центру намагаються об'єднати науковців, політиків, підприємців, широкі кола населення на ґрунті конструктивної, раціонально-креативної ідеї політичної структуризації українського суспільства. Стрижень цієї ідеї і складають запропоновані нами наукові підходи до підвищення інфлайтної енергетики українського соціуму, що безумовно буде сприяти створенню стабільного суспільства. Ми переконані, що Українське синергетичне товариство має спрямувати свою наукову діяльність в практично-перетворювальну площину, враховуючи доцільність та дієздатність запропонованого інформоенергетичного підходу до розуміння і пізнання суспільного життя.

Література

1. **Егоров В.С.** Мировоззренческие пределы синергетики / Синергетика в современном мире: Сб. докл. Международной научной конференции. – Белгород: Изд-во БелГТАСМ, 2000.
2. **Винер Н.** Кибернетика и общество – М., 1958. – С.31.
3. **Волченков В.Н.** Информационная модель сознания в номогенезе: философский, естественно-научный и социально-психологический аспекты // Сознание и физическая реальность, 1999 – т.4, №1, с.19-27.
4. **Акимов А.Е., Шипов Г.И.** Сознание, физика торсионных полей и торсионные технологии // Сознание и физическая реальность, 1996 – т.1, №1-2, с.66-72.
5. **Прилипенко В.Д.** Информознергетическое моделирование преодоления кризиса сознания // Информоенергетичні технології адаптаційних процесів життєдіяльності на початку III-го тисячоліття: Збірник наукових праць, випуск 1 – Київ-Кривий Ріг, ЗАТ "ЗТНВФ "Коло", 2001г.
6. **Dr. Jonn Mumford A** chakra & kundalini / Workbook // Llewellyn Publications, St.Paul, MN 55164-0383, U.S.A., 1997.
7. **Подводный А.** Трактаты. Общественное подсознание. – М., 1998.
8. **Лобанова А.С., Прилипенко В.Д.** Инфлайтная энергия как детерминанта адаптационной способности людей в трансформирующемся обществе / Информоенергетичні технології адаптаційних процесів життєдіяльності на початку III-го тисячоліття: збірник наукових праць. – К.-Кривий Ріг: ЗАТ "ЗТНВФ "Коло", 2001.
9. **Шипов Г.И.** Теория физического вакуума. Новая парадигма – М. НТ-центр, 1993. – 361с.
10. **Каструбин Э.М.** Трансовое сознание и "поле смысла". – М: КСП, 1995. –258-290 с.
11. **Прилипенко В.Д.** О физической сущности информознергетического воздействия, применяемого в интегративной медицине //Информационна та негентропійна терапія, 2001. –Київ, С.160.
12. **Прилипенко В.Д., Шилгасис В.Ф., Коница С.З.** Реабилитационная практика применения информознергетических технологий интегративной медицины в медицинском центре "Коло Вито". "Информоенергетичні технології адаптаційних процесів життєдіяльності на початку III-го тисячоліття ". Збірник наукових праць, Київ-Кривий Ріг, 2001р.